

Sygn. akt II KO 72/20

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu sprawy R. R.
oskarżonego o czyn z art. 258 § 1 k.k. i inne
w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 9 grudnia 2020 r.,
wniosku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 30 września 2020 r., sygn. akt VIII K (...)
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w B.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 września 2020 r. Sąd Okręgowy w W., w sprawie sygn. akt VIII K (...), wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie, w trybie art. 37 k.p.k., innemu sądowi równorzędnemu, sprawy R. R., oskarżonego o popełnienie czynu z art. 258 § 1 k.k., art. 55 ust. 3 oraz art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

W uzasadnieniu postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k. wskazano, że oskarżony z uwagi na chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa nie stawiał się na termin żadnej rozprawy, przedkładając kolejne zaświadczenia lekarskie. Nadto, wnioskujący Sąd zaznaczył, że z uwagi na stan zdrowia oskarżonego nie można było dotąd rozpocząć postępowania sądowego. W

ocenie Sądu okoliczności te przemawiają za tym, aby z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, przekazać sprawę sądowi właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania oskarżonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skorzystanie przez Sąd Najwyższy z uprawnienia określonego we wskazanym przepisie (art. 37 k.p.k.), jako wyjątek od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP), może nastąpić tylko wyjątkowo – m.in. także wtedy, gdy stan zdrowia oskarżonego nie pozwala mu na stawienie się przed sądem właściwym, co uniemożliwiłoby rozpoznanie sprawy, a co najmniej skorzystanie przez oskarżonego z jego prawa do osobistego udziału w rozprawie.

Nie ulega wątpliwości, że dobro wymiaru sprawiedliwości, które stanowi podstawę przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu w oparciu o art. 37 k.p.k., to także realna możliwość osądzenia sprawy w innym sądzie, w sytuacji gdy stan zdrowia oskarżonego uniemożliwia mu stawiennictwo w sądzie właściwym, a czyni realny jego udział w postępowaniu w innym, bliższym jego miejsca zamieszkania, sądzie.

Rację ma wnioskujący Sąd Okręgowy w W., że w realiach przedmiotowej sprawy, zwłaszcza w kontekście stanu zdrowia oskarżonego, sprawę należy przekazać do rozpoznania przez sąd właściwy ze względu na miejsce zamieszkania oskarżonego. Z załączonych do akt sprawy opinii jednoznacznie wynika, że oskarżony cierpi na przewlekły zespół bólowy kręgosłupa na podłożu wielopoziomowej dyskopatii odcinka L-S i stenozy kanału kręgowego. Stan zdrowia oskarżonego nie pozwala na podróż z B. do W. w związku z czynnościami procesowymi (k. 150-151, t. I).

Biorąc pod uwagę powyższe i akceptując w pełni argumenty przywołane przez wnioskujący Sąd Okręgowy w W., sprawę oskarżonego R. R., należało przekazać do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w B.